

banken med sine Sedler fylder hele Omsetningen. I andre Lande maa de seddeludstedende Banker i Regelen nøjes med at udstede betydelig større Sedler, medens Staten for sit Vedkommende tager den eventuelle Fordel, der kan være ved Omsetningens Forsyning med mindre Sedler eller Skillelønt. For saa vidt skal jeg anerkende den Retning, vi bevæger os i her, idet vi nu gaar over til, at det skal være Staten, der forsyner Landet med Skillelønt, og ikke Nationalbanken.

I Indledningen til Bemærkningerne staar der som en Begrundelse for det fremsatte Lovforslag noget om de i den sidste Tid noterede høje Kurser paa svensk Mønt. Ja, det er jo en noget eufemistisk Maade at udtrykke paa, at den danske Krone har en lav Kurs. Det, der er det gale i Forholdet mellem Sverige og Danmark, er jo ikke, at Sverige har en høj Kurs, men at Danmark har en lav Kurs. Men jeg kan godt forstaa, at den højtærede Finansminister hellere vil udtrykke det paa den Maade for at undgaa klart at erklære, at vi i Forhold til Sverige har en overordentlig lav Kurs. Svenskerne læser jo formentlig ikke „Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag“, som Overskriften lyder, for ellers vilde de sikkert trække lidt paa Smilebaandet af, at der i den danske Rigsdag blev gjort Bemærkning om, at den svenske Mønt havde en særlig høj Kurs, naar man deroppe ved, at den har pari Kurs.

Hvad angaar Lovforslagets økonomiske Betydning ogsaa for Statskassen, er det jo undergaaet en Ændring i Folketinget, idet man i Folketinget fra socialdemokratisk Side har krævet, at den Fortjeneste, der indvandt ved Udstedelsen af de nye Mønter, ikke skulde have Lov til at gaa ind i Statens Driftsbudget, men skulde henlægges til Dækning af de Forpligtelser, Staten paadrager sig ved Indløsningen af dansk Sølvlønt, som kommer fra Sverige. Den højtærede Finansminister erklærede, at der i Nationalbanken allerede var opgjort en Gæld paa 7,5 Millioner svenske Kroner for saaledes tilbageleveret dansk Sølvlønt. Jeg gaar ud fra, at disse 7,5 Mill. Kr. staar paa Statens Konto som Statens Gæld til Nationalbanken, at altsaa den højtærede Finansminister har paadraget sig en Gæld paa 7,5 Millioner svenske Kroner, det vil efter den højtærede Ministers egen Udregning sige 11,5 Millioner danske Kroner. Det, der bliver Tale om i Øjeblikket, er altsaa at dække en allerede paadraget Gæld. Efter det oprindelige Lovforslag

vilde Forholdet formentlig være blevet dette, at der var blevet optaget et ekstraordinært Laan til at dække den allerede paadragne Gæld og senere Gæld, der eventuelt kunde fremkomme ved Overførelse af dansk Sølvlønt fra Sverige til Danmark, medens Fortjenesten ved Udmøntningen af de nye Mønter skulde indgaa paa Driftsbudgettet. Det vilde naturligvis have været en overordentlig fordelagtig Ordning, driftsmæssig set, for den højtærede Finansminister. Men det glæder mig alligevel, at man i Folketinget har ændret dette, saaledes at nu i hvert Fald de Penge, der tjenes ved den nye Udmøntning, kommer til at dække det Statslaan, der delvis var optaget underhaanden i Nationalbanken, og som naturligvis maatte dækkes. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister er tilfreds med, at man har faaet en tilforladelig Ordning med Hensyn til Dækning af dette Statslaan (Finansministeren [N. Neergaard]: Jeg udtalte ved Fremsættelsen af Lovforslaget, at jeg selv ønskede den Ordning.) vore Statslaan har jo ikke altid kunnet dækkes paa saa god en Maade, som der her bliver Tale om. Den højtærede Finansminister erklærer nu, at det var hans Mening at ordne Sagen paa den Maade. Det tør jeg naturligvis ikke betvivle, men jeg har ikke kunnet se, at det fremgaa hverken af Bemærkningerne til Lovforslaget eller af Lovforslagets Tekst, og jeg vilde dog anse det for rimeligt, at en saadan Ordning, naar det var Finansministerens Hensigt at træffe den, blev lovfæstet.

Selve Udmøntningsforslaget har jeg ingen Bemærkninger at gøre til. Jeg skal kun til sidst gøre et Par Bemærkninger om Nationalbankens Stilling uden i øvrigt at komme langt ind paa dette Emne. I Folketinget blev det Spørgsmaal fremdraget, om Nationalbanken ikke havde en moralsk Pligt til at bære en Del af de Udgifter, som Danmark faar ved, at det danske Sølv, der er gaaet til Sverige, vender tilbage hertil. Jeg har allerede tidligere under Forhandlingen om Lovforslaget om Forlængelse af Nationalbankens Ret til ikke at indløse sine Sedler berørt Spørgsmaalet her i Tinget, uden at det dog lykkedes mig paa det Tidspunkt at interessere den højtærede Bankkommissær for Spørgsmaalet. Efter hvad der er foregaaet i Folketinget, ser det ud til, at der nu er Mulighed for at faa Spørgsmaalet frem til Drøftelse ikke ved dette Lovforslags Behandling, men ved Behandlingen af det Lovforslag, som jo inden ret længe maa komme fra den højtærede Justits-